14/11/2022

Ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας για μια κοινωνία με καλοσύνη και κατανόηση

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Ο Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας, μίλησε για μια κοινωνία με καλοσύνη και κατανόηση με αφορμή την παραβολή του Καλού Σαμαρείτη, την Κυριακή Η΄ Λουκά, στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης

Η ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας:

Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Με τη γνωστή παραβολή του Καλού Σαμαρείτη, ο Κύριός μας δίνει απάντηση στο ερώτημα του νομικού. Μάλλον, δίνει απάντηση στο ζωτικό αλλά και δύσκολο ζήτημα της έμπρακτης αγάπης προς τον πλησίον. Στην εποχή του Χριστού, η αγάπη περιοριζόταν σε ομοεθνείς και ομόθρησκους, γι αυτό κι έρχεται ο Κύριος να

την απλώσει πέρα και πάνω από κάθε είδους «σύνορα».

Έχοντας την αρχή ότι, ο Θεός είναι πατέρας όλων και κέντρο της ζωής, όλοι δικαιούνται να στεγάζονται υπό την ίδια στέγη, να λογαριάζονται ως αδέλφια και να απολαμβάνουν τις ευλογίες Του. Βλέποντας τον πλησίον, οφείλουμε να αναγνωρίζουμε την ενότητα της ανθρώπινης φύσης ως κοινής περιουσίας και συγγένειας.

Ως χριστιανοί, οφείλουμε να είμαστε κοντά στη χαρά και τη λύπη, στην ευτυχία και τη δυστυχία. Ο κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα από φυλή, θρησκεία και χρώμα, δικαιούται της προσοχής και φροντίδας μας. Οφείλουμε να συγκροτήσουμε **μία κοινωνία με δεσμούς καλοσύνης και με αμοιβαία κατανόηση.**

Ο ανώνυμος της παραβολής που βρίσκεται πληγωμένος στην άκρη του δρόμου, είναι ο συνάνθρωπος, διότι ο πόνος, σ’ όποια μορφή κι αν μας επισκέπτεται, αποτελεί την κοινή μας κληρονομιά.

Σήμερα, 13 Νοεμβρίου, η Εκκλησία προβάλλει και τιμά τη μνήμη ενός εκ των μεγάλων **Ιεραρχών** και Οικουμενικών Διδασκάλων της, του Ιερού Χρυσοστόμου. Ο μεγάλος αυτός άγιος της πίστης μας κήρυττε για την ελεημοσύνη. Χαρακτηρίζει

την ελεημοσύνη ως τέχνη, αρετή και μυστήριο, και δε διστάζει, να τη θεωρεί ανώτερη από το μαρτύριο και να τη συγκρίνει με το εξαγιασμένο νερό του Βαπτίσματος. (Εἰς Ματθ. Ὁμιλ. 49,4 PG 58, 500-501. Αὐτόθι, 71,4, PG 58,666, Αὐτόθι, Ὁμιλ. 82, 5, PG, 58, 744)

Ο ελεήμων παρομοιάζεται με τον ιερέα. Κεχρισμένος με το λάδι της ελεημοσύνης και ενδεδυμένος τη στολή της πραότητος, είναι και αυτός κεχρισμένος του Θεού, όπως εκείνος. Διαθέτει κι αυτός βωμό, ο οποίος, όμως, δεν είναι καθιερωμένος λίθος, αλλά ο ίδιος ο Χριστός, ο οποίος βρίσκεται στις ψυχές και τα σώματα των πτωχών. Η **ελεημοσύνη**, δίνει στον άνθρωπο παρρησία προς το Θεό. (Εἰς Β΄ Κορ. Ὁμιλ. 20, 2-3, PG, 61, 539-540)

Ο Άγιος τονίζει, επίσης, ότι η ελεημοσύνη πρέπει να γίνεται με συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Πρώτον, να μην είναι αποτέλεσμα απόκτησης από παράνομο πλούτο, αλλά αγαθά που αποκτήθηκαν με τιμιότητα, διότι, η ελεημοσύνη που τροφοδοτείται από **αδικία**, δεν είναι ελεημοσύνη, αλλά απρέπεια προς το Θεό και απανθρωπιά.

Δεύτερον, να μη γίνεται προς το θεαθήναι, ούτε να συνοδεύεται από δυσαρέσκεια.

Τρίτον, δεν πρέπει να είναι εξευτελιστική, διότι το να ελεεί κάποιος με περιφρόνηση είναι **σκληρότητα**, που αντί να ανακουφίζει, προσθέτει και το βάρος της περιφρόνησης.

Ο Κύριός μας, «διῆλθε τόν βίον Του» στη γη «εὐεργετῶν καί ἰώμενος» κάθε πάσχοντα και τραυματισμένο από τις δοκιμασίες της ζωής. Η πρόταση: «οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις», καταργείται στην πράξη, με τη σημερινή παραβολή. Τα στεγανά της εθνότητας και της θρησκείας, ανήκουν πια στα περασμένα, ως πεπερασμένα!

Ας υπακούσουμε στο λόγο του Κυρίου προς το νεαρό της παραβολής: «πορεύου καί σύ ποίει ὁμοίως», αλλά παράλληλα ας ενστερνιστούμε και τους λόγους του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο οποίος, εκτός από τη Θεία Λειτουργία, που συνέγραψε, μας διδάσκει τους τρόπους δια των οποίων θα μπορούμε να ελκύσουμε τη χάρη και το έλεος του Θεού.
«Γίνεσθε οὖν οἰκτείρμονες, καθώς και ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν».

Αμήν!